

О. А. ПАНКОВ**17 січня 1949 – 12 березня 2021**

12 березня 2021 року у віці 72 роки пішов з життя видатний математик, багаторічний член редколегії журналу “Математичні Студії”, Олександр Андрійович Панков.

Олександр Андрійович Панков народився 17 січня 1949 року в місті Старий Оскол Белгородської області (СРСР, Росія). О.А. Панков у 1966 році закінчив спеціалізований навчальний заклад № 18 фізико-математичного профілю при Московському державному університеті (Колмогоровський інтернат). Воронежський державний університет (м. Воронеж, СРСР, Росія) закінчив у 1971 році, а у 1973 році захистив дисертацію кандидата фізико-математичних наук за наукового керівництва професора С.Г. Крейна у цьому ж університеті.

У 1988 році в Інституті математики АН України (м.Київ) Олександр Андрійович Панков захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук. У 1990 році одержав вчене звання професора, а у 1994 році отримав звання Соросівського професора.

З 1973 р. О.А. Панков працював асистентом, а з 1976 р. доцентом Білгородського технологічного інституту (м. Білгород, СРСР, Росія). У 1979 році він переїхав у м. Львів і став працювати на посадах старшого наукового співробітника Інституту прикладних проблем механіки та математики та доцента Львівського державного університету імені Івана Франка, а з 1988 р. на посаді професора цього ж університету. Протягом 1985–1990 рр. Олександр Андрійович завідував відділом функціонального аналізу Інституту прикладних проблем механіки та математики. Протягом 1990–1995 рр. працював професором та завідувачем кафедри вищої математики Вінницького політехнічного інституту (м. Вінниця, Україна). З 1995 року став професором математичного факультету Вінницького державного педагогічного інституту (м. Вінниця, Україна). З 2002 року став професором Техаського університету (Texas A and M University, College Station, Техас, США). Протягом 2003–2007 рр. працював професором у коледжі William and Mary (Вільямсбург, Вірджинія, США). З 2007 року Олександр Андрійович працював професором математичного факультету в Державному університеті Морган (Morgan State University, Балтимор, Меріленд, США). Він неодноразово був запрошеним професором в Університеті Гумбольдта (Humboldt University, Берлін, Німеччина, 1993, 1995, 1996, 1998), Римському університеті (University of Rome, Італія, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001) та Університеті Гіссен (Giessen University, Гіссен, Німеччина, 1999–2000).

Наукові інтереси О.А. Панкова були зосереджені на нелінійних звичайних диференціальних рівняннях та рівняння в часткових похідних, математичній фізиці, нелінійному аналізі та варіаційному численні, хвилях у періодичних середовищах, гомогенізації, функціональному аналізі, майже періодичних диференціальних та різницевих рівняннях, математичній біології. Олександром Андрійовичем, зокрема, розроблена теорія G-збіжності та усереднення для нелінійних еліптичних і параболічних рівнянь в частинних похідних, та чисельні методи дослідження нелінійних задач усереднення. Крім того, він розробив варіаційний метод дослідження нелінійних дискретних моделей математичної фізики. Ним отримано результати про існування локалізованих розв'язків стаціонарного нелінійного рівняння Шредінгера. Проведено дослідження майже періодичних і майже автоморфних розв'язків широких класів нелінійних диференціальних і диференціально-операторних рівнянь. Його ранні результати присвячені теорії операторно-значних аналітичних функцій.

О.А. Панков опублікував 5 монографій та понад 160 статей. Він був членом Американського математичного товариства, Українського математичного товариства та членом редколегії п'яти математичних журналів.

Олександр Андрійович був науковим керівником при написанні 6 дисертацій кандидата наук і науковим консультантом однієї докторської дисертації. Він був чудовим педагогом і зразком для наслідування для його студентів і учнів. Він був надзвичайно доброзичливою, готовою за першим покликом прийти на допомогу, людиною.

Світла пам'ять про Олександра Андрійовича Панкова та смуток від непоправної втрати назавжди залишаться в наших серцях – серцях його учнів, колег і друзів.

М.М. Зарічний, О.Б. Скасків, М.М. Шеремета